

то ся слѣло отъ свѣтлинѣ единѣ крестѣ, на кой-то было надписано: «Съ това побѣждавай (Τοῦτο νικά).» Послѣ прѣзъ ношѣ-тѣ пѣкъ му ся явилъ на-сѣнѣ Господь; и му ся общалъ побѣдѣ-тѣ, ако само въдружаше креста на войнишкы-ты знамена. Той му испълнилъ заповѣдѣ-тѣ и напѣлно си побѣдилъ съперника. Максентій нѣсамо былъ разбитъ подъ стѣны-ты на Римъ, ами погинѣлъ и самичѣкъ, бѣгащѣкъ, въ вѣлы-ты на Тибѣръ, подъ развалины-ты на съборенныя му мостѣ. Тогава Римляне-ти издигнѣли на единѣ отъ площи-ты на Римъ памятникѣ въ честь на своя побѣдитель, и Константинѣ поискалъ да не го изображаватъ въ рѣжѣ-тѣ съ скиптѣръ, ами съ крестѣ, и на памятникѣ да е надписано: «Съ това побѣдително знамя Римъ е освобожденъ отъ ярема на свои-ты мѣчители.» Въ сѣще-то вѣмѣ (312 г.) издалъ заедно съ Ликийнѣ и указъ, съ кой-то ся заповѣдало, да е свободно сяко вѣроисповѣданіе въ имперіѣ-тѣ. Нѣ понеже ся не споманѣло въ него, че кой-то иска изново да стане Християнинѣ, позволено е: на другѣ-тѣ годинѣ издалъ още единѣ, и въ него ся позволявало да исповѣдва кой какѣ-то религіѣ ще, и свободенъ е вече кой-то иска отъ язычници-ты, да стане Християнинѣ. Самъ обаче още не бѣше си измѣнилъ отношенія-та камъ язычество-то. Като ималъ около себе си Християны, въ сѣщо-то вѣмѣ ся не дѣлилъ и отъ язычници-ты. Като позволявалъ на Християны-ты да си подновятъ пакъ съборены-ты прѣзъ гоненія-ты Храмовѣ, въ сѣще-то вѣмѣ оставялъ непожѣтѣжы и языческы-ты капища. Еще по-тѣсно сѣ съединилъ той съ Християны-ты чѣкъ прѣзъ войнѣ-тѣ си съ Ликийнѣ.

Спречкванія за граници-ты и взаимны боязни и подозрѣнія скоро докаралы войнѣ помежду двама-та владѣтели — Источныя и Западныя. Въ 314 г. тя вече пламнѣла, та станѣлы и двѣ битвы, отъ кой-то въ однѣ-тѣ Ликийнѣ ся разбилъ, а друга-та си останѣла не рѣшена. Кога-то ся заключвало мирѣ, Ликийнѣ трябаше да отстапѣ Константину повече-то отъ свои-ты владѣнія въ Европѣ, та затова отъ тогава си измѣнилъ и отношенія-та вече камъ Християны-ты. Той гы мыслилъ за тайны вече Константиновы приятели, и сякояче ся трудилъ да печели расположеніе-то на язычници-ты, та дано ся усили съ тѣхъ за напѣдъ въ борбѣ-тѣ си съ Константина; а тѣхъ гонилъ съ подигравкы, притѣсенія, че даже и съ наказанія. Тѣй той заповѣдалъ да ся отдѣлятъ съ прѣградъ мѣжіе-то отъ жены-ты въ черковы-ты; запрѣтилъ имъ, да си не извършватъ Богослуженіе-то въ Никомидіѣ и по другы-ты го-